

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Evy Janebové a Dpt. Jaroslava Žítka v hlavním líčení konaném dne 8. 1. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t. č. bytem ██████████, ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od ██████████ 2018 do ██████████ 2019 na gauči v ██████████ pokoji v místě svého tehdejšího bydliště v domě čp. ██████████ na ulici ██████████, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, v souvislosti s ošetřením ekzému, který měla poškozená – jeho ██████████ narozená ██████████, jejíž věk znal – na zádech, nejméně ve čtyřech případech při obkročném zasednutí nahé poškozené, která ležela na břiše, se svým penisem třel o její zadek a anální otvor a opakovaně svůj penis částečně zasunul do jejího análního otvoru, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl přesto, že poškozená zřetelně projevovala nesouhlas s tímto jeho jednáním a vykřikovala bolestí,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted], narozené [redacted] bytem [redacted], částku [redacted] Kč, přičemž poškozená se podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Řízení před soudem:

1. Dne 11. 11. 2019 byla na obžalovaného [redacted] podána obžaloba pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že *v přesně nezjištěné době od [redacted] 2018 do [redacted] 2019 na gauči v [redacted] pokoji v místě svého bydliště v domě čp. [redacted] na ulici [redacted] kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, pod záminkou ošetření ekzému, který měla poškozená na zádech, a zneužívaje své fyzické převahy nejméně v šesti případech obkročmo zasedl na bříše ležící nabou nezř. pošk. [redacted], nar. [redacted], jejíž věk znal, neboť se jedná o [redacted], s níž byl v rámci rodinných vztahů v kontaktu, svým penisem se třel o její zadek a anální otvor a nejméně v pěti případech svůj penis do jejího análního otvoru částečně zasunul, přičemž uvedeného jednání se dopouštěl přesto, že ho nezletilá žádala, aby přestal, a vykřikovala bolestí.*
2. Hlavní líčení soud konal dne 8. 1. 2020. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Skutková zjištění:

3. Obžalovaný [redacted] se s výhradou počtu opakování a použití násilí k trestnému jednání popsanému v obžalobě doznal.
4. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že se jednalo o selhání, které opakovaně označil za „čičovinu“. V uvedené době byla jeho manželka [redacted] [redacted] v pokročilém stadiu těhotenství, sex mezi nimi z opatrnosti neprobíhal. Poškozená [redacted], [redacted] jeho [redacted] – mu jeho manželku fyzicky připomínala. Vzhledem k tomu, že obžalovaný sebe označil za sexuálně náročnějšího, zneužil situace mazání ekzému na zádech poškozené, která u nich bývala přes víkend na návštěvě, a na jejím těle se při mazání sexuálně uspokojoval tak, jak je specifikováno ve výroku. Jakmile poškozená projevila nesouhlas či pocit bolesti, ve svém jednání zcela ustal a přes nesouhlas poškozené v něm nepokračoval.
5. K počtu opakování v přípravném řízení obžalovaný uvedl, že se jednalo celkem asi o šest případů, přičemž čtyřikrát v koupelně ejakuloval. V hlavním líčení svoji výpověď změnil, když uvedl, že při výpovědi v přípravném řízení byl ve stresu, počet jednání pouze odhadl. V mezidobí dospěl k tomu, že vzhledem k počtu návštěv poškozené v jejich domácnosti mohlo k uvedenému jednání dojít pouze ve třech až čtyřech případech.
6. Poškozená [redacted] ve svědecké výpovědi potvrdila, že o víkendech jezdila na návštěvu k rodině své [redacted] [redacted] [redacted]. Na zádech má ekzém, který ji vzhledem k těhotenství [redacted] mazal její [redacted] – obžalovaný [redacted]. Stalo se to více než dvakrát. Při mazání byla nahá, obžalovaný měl při prvních mazáních oblečené trenky, později byl při mazání rovněž nahý. Při mazání ležela na bříše, obžalovaný na ní obkročmo seděl. Při mazání vnímala jeho penis mezi půlkami svého zadku, říkala mu, že je jí to nepříjemné, na což nereagoval. Snad v pěti případech ji zasunul penis do análního otvoru, cítila pálení, tlak, opakovaně vykřikla bolestí, říkala mu, ať s tím přestane, což neučinil. Ve svém jednání obžalovaný ustal, když se mu nelíbilo, že poškozená stále opakuje, aby přestal.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

7. Způsob zjištění komunikace mezi obžalovaným a poškozenou vyplývá z výpovědi svědkyně [REDAKCE], která ve své výpovědi uvedla, že v mobilním telefonu poškozené objevila pro ni šokující komunikaci mezi poškozenou a obžalovaným, jejíž podstatnou část poslala své kamarádce [REDAKCE]. Následující den se na komunikaci s obžalovaným zeptala poškozené, která však o tom nechtěla mluvit. Později věc sdělily matce [REDAKCE] a k její žádosti komunikaci poslaly manželce obžalovaného [REDAKCE]. Otec poškozené [REDAKCE] se o celé záležitosti dozvěděl o dva dny později. Trestní oznámení učinila rodina kamarádky [REDAKCE]. Svědkyně rovněž uvedla, že bylo chybou, že se před zasláním komunikace kamarádce neporadila s rodiči. V rodině si důvěřují, nevěří, že k něčemu takovému mohlo dojít. Svědkyně popřela, že by ji obžalovaný skrytě v koupelně natáčel.
8. Výpověď [REDAKCE] potvrdila svědkyně [REDAKCE], která uvedla, že s [REDAKCE] byly velké kamarádky. V [REDAKCE] 2019 jí [REDAKCE] poslala hlasové zprávy, byly rozrušená, uplakaná, říkala, že to neskončilo a poslala jí ofocenou komunikaci mezi její [REDAKCE] a obžalovaným. Pokračováním myslela problém s obžalovaným, se kterým se jí [REDAKCE] dříve svěřila – obžalovaný ji nahou v koupelně skrytě natáčel na svůj mobilní telefon, za což se jí později omluvil. Svědkyně poskytla facebookové zprávy s [REDAKCE], z nichž vyplývá, že svědkyně byla po objevení komunikace mezi obžalovaným a poškozenou rozrušená, o čemž svědčí nejen text zpráv, ale i **hlasové zprávy**, které [REDAKCE] bezprostředně po nálezů zaslala [REDAKCE]. Z facebookového profilu svědkyně byly zajištěny i **fotografie předmětné komunikace**, podle níž obžalovaný poškozené měl zasílat zprávy, v nichž jí např. píše, že poškozená je sexy a že by se jí chtěl dotýkat všude, milovat se s ní, dát si společnou sprchu.
9. V souladu s výpovědí [REDAKCE] je výpověď její [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z obavy před závažnějším jednáním obžalovaného věc oznámily na policii, když rodina obžalovaného nechtěla záležitost účinně řešit.
10. Svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], rodiče poškozené, uvedli, že poškozená jim sdělila, že k ničemu nedošlo a že předmětná komunikace není její. Měli podezření na neznámého pachatele, který měl neoprávněně vytvořit komunikaci mezi poškozenou a obžalovaným. Dále popsali vztahy v rodině, které jsou v pořádku, navzájem si důvěřují. Svědkyně [REDAKCE], manželka obžalovaného, a [REDAKCE] jeho matka, využily svého práva a nevypovídaly.
11. S výpovědí obžalovaného i poškozené o způsobu pohlavního styku je v souladu **lékařská zpráva** z gynekologie, podle níž u poškozené nedošlo k porušení hymenu.
12. Ze **znaleckého posudku** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, specializace klinická psychologie, a z výsledku znalce MUDr. doc. Jaroslava Zvěřiny vyplývá, že obžalovaný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní poruchou či sexuální deviací. Nebyla shledána porucha duševního nebo sexuálního zdraví, která by podstatnou měrou snižovala jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti. Obžalovaný je intelektově mírně nadprůměrný, jeho osobnost je [REDAKCE], nezralá, strukturovaná anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace, emocionalita je nezralá a málo diferencovaná. Jeho psychické obrany budou pravděpodobně ve formě prostých racionalizací. Motivace inkriminovaného činu souvisí pravděpodobně především se snahou o sexuální uspokojení.
13. Ze **znaleckého posudku** z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výsledku znalkyně Mgr. Lenky Čermákové bylo zjištěno, že u poškozené nebyla zjištěna závažná porucha ve smyslu psychotického onemocnění, netrpí mentální retardací. Nebyly prokázány žádné psychické potíže ve smyslu rozvinutého psychotraumatu či poruchy přizpůsobení. Poškozená je vysoce loajální s primární i širší rodinou, identifikuje se s názory rodiny, především otce. Poškozená má plně zachovalou schopnost nezkresleně vnímat prožitky a tyto si zapamatovat, je schopna o nich později referovat s dobrou spolehlivostí a přesností, nebyly u ní zjištěny zvýšené sklony k vědomému a účelovému lhaní. Byť poškozená má tendence k protektivně obžalovaného a celé

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

rodiny, její výpověď lze hodnotit jako popis skutečně prožitých událostí. Poškozená měla k obžalovanému vytvořený důvěrný a otevřený citový vztah, vnímala ho jako staršího bratra, jako kamaráda, snažila se mu vyhovět a jeho požadavky respektovat, ačkoliv se jí zdály podivné. Poškozená vždy respektovala dospělé jako autority, byla poslušná, mírná, ovlivnitelná. V současné době je její vztah k obžalovanému zdrženlivý, spíše emočně chladný, ovšem nepřeje mu žádný trest. Reakce poškozené na jednání obžalovaného odpovídají jejímu osobnostnímu založení i vztahu, který k němu měla.

14. Z **protokolu o ohledání věci** – počítače, notebooku obžalovaného a z analýzy jejich datového obsahu vyplývá, že nebyly zjištěny žádné významné poznatky k předmětnému jednání, avšak byla zjištěna komunikace z roku 2014 mezi obžalovaným a ██████████ ██████████
15. Ze svědecké výpovědi ██████████ vyplynulo, že v roce 2014, kdy jí bylo ██████████ let, poznala na táboře obžalovaného, který na něm byl jako vedoucí. Po táboře se s ním obžalovaný sešel, posílal jí zprávy se sexuálním podtextem, jeho důvěrné chování na ni působilo, že má zájem o sex. Na konverzaci přišla její matka, která jejich vztah ukončila. ██████████ ██████████ ██████████ v podaném vysvětlení výpověď dcery potvrdila.
16. Z **protokolu o ohledání věci** – mobilního telefonu obžalovaného vyplývá, že byla zjištěna SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, která se bezprostředně předmětného jednání netýká.
17. **Protokolem o ohledání místa činu** včetně fotodokumentace byly zjištěny dispozice bytu, v němž k předmětnému jednání docházelo, a jeho vnitřní uspořádání.
18. Členové rodiny ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████) obžalovaného zaslali svá **písemná vyjádření**, které lze shrnout, že osobnost obžalovaného je velmi kladně hodnocena stejně jako vzájemné vztahy v rodině obžalovaného, kriticky je hodnocena rodina ██████████ ██████████, která jej měla udat. Zpochybňována je autentičnost komunikace (na Messengeru) mezi obžalovaným a poškozenou.
19. Součástí písemných vyjádření je i **trestní oznámení** obžalovaného na neznámého pachatele, který měl neoprávněně vstoupit do facebookového profilu obžalovaného a posílat poškozené nemravné návrhy.
20. Po zhodnocení výše popsaných důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu soud považuje za nepochybné, že od ██████████ 2018 do ██████████ 2019 v bytě obývaném rodinou obžalovaného, kde byla poškozená na návštěvě, opakovaně došlo z iniciativy obžalovaného k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou. Obžalovaný se k uvedenému jednání doznal v přípravném řízení i v hlavním líčení. Poškozená rovněž uvedené jednání ve své výpovědi v přípravném řízení podrobně popsala, přičemž nebyly zjištěny žádné významné pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi. O tom svědčí zejména závěry znaleckého psychologického zkoumání poškozené, podle nichž výpověď poškozené lze hodnotit jako popis skutečně prožitých událostí.
21. Proti tomu však stojí některé důkazy – výpovědi a písemné vyjádření členů rodiny (bod 18.) či trestní oznámení obžalovaného na neoprávněný přístup do jeho facebookové komunikace (bod 19.), z nichž by vyplývalo, že k žádnému pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou nedošlo a komunikace na Messengeru není autentická. Tyto důkazy však soud nepovažuje za věrohodné. Sám obžalovaný v hlavním líčení připustil autentičnost předmětné komunikace. S obsahem této komunikace zcela koresponduje jeho jednání vůči poškozené, které bylo motivované snahou o jeho sexuální uspokojení. Rodina obžalovaného z manželčiny strany, v níž nejaktivněji vystupuje ██████████ obžalovaného ██████████ je velmi protektivní (viz např. znalecký posudek bod 13.). Snaha o interpretaci celé události jako nedorozumění či obviňování jiných (rodiny ██████████ ██████████, neznámého hackera) je vysvětlitelná jednak proto, že sám obžalovaný (a zřejmě i poškozená) v rámci rodiny předmětné jednání zpochybnil, jednak proto, že takové jednání je v příkrém rozporu s hodnotami, které jsou v rodině prezentovány, a v neposlední řadě

je i újmou na cti rodiny a obavou o její rozpad. Podal-li obžalovaný trestní oznámení na neznámého hackera, pak takové jednání soud považuje za součást jeho tehdejší obhajoby, v níž svůj podíl na trestné činnosti umenšoval.

22. Podle obhajoby obžalovaného v závěrečné řeči obhájkyne je věrohodnost výpovědi poškozené zpochybňována její opakovanou lží. Jednak měla lhát o tom, že sama měla vyhledat pomoc [REDAKCE], [REDAKCE], jednak měla k předmětné komunikaci uvést, že není autentická. Navíc, pokud by se obžalovaný vůči ní skutečně dopustil bolestivého pohlavního styku, těžko by s ním následně konverzovala zjištěným způsobem. K první námitce je třeba uvést, že poškozená skutečně vypověděla, že šla za [REDAKCE] [REDAKCE] a poté to spolu řekly matce. Soud tuto část její výpovědi nepovažuje za zásadní, ale spíše za nepřesný popis sledu událostí. K popření autentičnosti jejich odpovědí v textových zprávách je na místě uvést, že sám obžalovaný jejich autentičnost připustil. Výpověď poškozené v této části lze považovat za součást snahy o obhajobu obžalovaného v rámci rodiny (hacknutý účet) a důsledek silného vlivu rodiny na její výpověď s cílem popřít či bagatelizovat jednání obžalovaného. Důvodem popsané výpovědi poškozené mohl být i dodatečný stud poškozené, že obžalovaného neodmítla a v některých svých zprávách byly její reakce spíše vstřícné. Obsah komunikace vzhledem k jeho obsahu soud považuje za autentický, neboť zcela odpovídá snaze obžalovaného o své sexuální uspokojení. K námitce, že pokud by skutečně došlo k bolestivému pohlavnímu styku, pak by poškozená s obžalovaným následně tak bezstarostně nekonverzovala, soud odkazuje na závěry znaleckého posudku (bod 13.), podle něhož poškozená měla k obžalovanému vytvořený důvěrný citový vztah, vnímala ho jako autoritu a snažila se mu vyhovět. V neposlední řadě je třeba zmínit její sexuální nezralost, nezkušenost, v důsledku které jí nemuselo být zřejmé, jak náležitě reagovat, její případnou zvědavost či submisivitu vůči autoritě. Sama poškozená navíc uvedla, že se o tom bála komukoliv říci a že doufala, že obžalovaný své jednání již opakovat nebude, a proto se snažila uvedené události z paměti vytěsnit.
23. Obžalovaný podle výpovědi poškozené ekzém na zádech ležící poškozené zpočátku mazal oblečen, později bez trenýrek. Výpověď obžalovaného, že při mazání poškozené mazal nejen záda, ale i oblast mezi hýžděmi a kolem análního otvoru, aby se mohl lépe uspokojit, svědčí o záměrné přípravě následně realizovaného pohlavního styku.
24. Poškozená věrohodně popsala, že opakovaně nejprve obžalovaného upozornila, že je jí jeho penis na jejím těle nepříjemný, avšak obžalovaný na to nereagoval. Svůj ztopořený penis poškozené následně zčásti zasunul do jejího análního otvoru, poškozené se to nelíbilo, vyzvala jej, aby v tom ustal, avšak obžalovaný pokračoval. Na bolestivost poškozená reagovala slovem „au“. Obžalovaný svého jednání zanechal až poté, co svoji žádost poškozená opakovala. Vleže na břicho se poškozená nemohla bránit, snažila se rukou obžalovaného marně odstrčit. Obžalovaný připustil, že při vsunutí penisu do análního otvoru poškozené asi ve dvou případech reagovala slovy „au, to bolí“ a odstrkovala jej rukama ze sebe dolů. Obžalovaný na to většinou ve svém jednání ustal a odešel masturbovat do koupelny.
25. Poškozená ve své výpovědi nejprve popsala, že k popsanému jednání došlo více než dvakrát, následně uvedla, že se tak stalo asi pětkrát. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že pohlavní styk s poškozenou měla asi šestkrát, přičemž po projeveném nesouhlasu v koupelně asi čtyřikrát vyvrcholil. V hlavním líčení obžalovaný svoji výpověď změnil, když uvedl, že v přípravném řízení uvedl pouze odhad, kolikrát k pohlavnímu styku došlo (asi šestkrát), později si uvědomil, že k tomu mohlo dojít třikrát až čtyřikrát. Vzhledem k tomu, že o počtu pohlavních styků vypovídají pouze obžalovaný (asi 6x, resp. 3-4x) a poškozená (více než 2x, resp. asi 5x), soud dospěl k závěru, že s přihlédnutím k oběma rozhodným výpovědím při užití zásady in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) je příslušným zjištěním opakování pohlavního styku nejméně ve čtyřech případech.

26. Z výše uvedeného má soud za vyvrácenou obhajobu, že obžalovaný ve svém jednání vždy ustal, když poškozená projevila nesouhlas. Sám obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že po projeveném nesouhlasu (verbálně a odstrkováním) většinou své jednání ukončil. Vypověděl-li obžalovaný, že jednání většinou ukončil, lze z toho dovodit, že se tak nestalo vždy. To koresponduje s výpovědí poškozené, že přes její nesouhlas a projevenou bolest obžalovaný ihned nepřestal a pokračoval ve svém jednání – fakticky využil své fyzické převahy a dominantního zasednutí poškozené, která se vzhledem k popsáním okolnostem nemohla účinně bránit, resp. se bránila alespoň po určitou, byť nedlouho trvající, dobu, marně.
27. Pro úplnost soud konstatuje, že zjištěné jednání obžalovaného z hlediska věku poškozené koresponduje s tím, že v roce 2014 obžalovaný obdobně, sexuálně podbarveně, jednal vůči jiné dívce – [REDAKCE] ve věku [REDAKCE] let. V této souvislosti vzbuzuje pochybnost, zdali objektem sexuálního zájmu nebyla i [REDAKCE] (skryté natáčení nahé svědkyně v koupelně), čemuž by odpovídala výpověď [REDAKCE] o svěřeném tajemství od [REDAKCE] a i míra rozrušení [REDAKCE] v hlasových zprávách po odhalení komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kterou plačtivě komentovala tak, že obžalovaný ve svém jednání neskončil a pokračuje v něm. Ve své svědecké výpovědi však [REDAKCE] takové jednání (skryté natáčení) obžalovaného nepotvrdila, soud proto k němu nepřihlížel, neboť bez důvodných pochybností skutkový závěr učinit nelze.
28. Na základě vyhodnocení důkazů popsanych výše soud dospěl ke skutkovému zjištění tak, jak je popsáno ve výroku.

Právní kvalifikace:

29. Za pohlavní styk se podle stávající judikatury považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ve výroku popsané jednání tak bez pochybností bylo pohlavním stykem.
30. Obžalovaný použil svoji fyzickou převahu (zasednutí ležící poškozené, silová a váhová převaha) a přes opakovaný nesouhlas poškozené ve svém jednání pokračoval, aby dosáhl svého pohlavního uspokojení. Za násilí se podle soudní praxe považuje jakékoliv použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Obžalovaný sice použil násilí v nižší intenzitě, avšak přesto způsobem, který nevede k pochybnostem, že by se o násilí nemělo jednat.
31. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání odporu nebo podlehnutí poškozené při seznání beznadějnosti kladení odporu.
32. Pohlavní styk nespočíval v souloží, ale v análním pohlavním styku, který je srovnatelný se souloží, neboť obžalovaný sice penis nezasouval do pochvy poškozené, ale použil způsob, při kterém šlo o jinou srovnatelnou část těla poškozené.
33. Poškozená byla [REDAKCE] obžalovaného, její věk znal [REDAKCE] let). S ohledem na ustanovení § 126 tr. zákoníku (dítětem se rozumí osoba mladší osmnácti let) je zřejmé, že obžalovaný si byl vědom, že poškozená je dítětem mladším patnácti let.
34. U obžalovaného nebylo zjištěno, že by došlo ke snížení jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti, jeho trestní odpovědnost byla plně zachována.
35. Obžalovaný tak úmyslným jednáním popsáním ve výroku naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.

Trest:

36. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).
37. Z rejstříků trestů a evidence přestupků nebyly k obžalovanému zjištěny žádné negativní poznatky.
38. Zaměstnavatel ██████████ ██████████ obžalovaného, který je zaměstnán jako obsluha polygrafických strojů, hodnotí pozitivně. Rovněž tak je obžalovaný kladně hodnocen ██████████ klubem ██████████, kde vykonává funkci trenéra.
39. Za polehčující okolnost soud podle § 41 písm. l) tr. zákoníku hodnotí částečné doznání obžalovaného, když obžalovaný popřel použití násilí. Soud rovněž přihlédl k vyjádřené lítosti a předchozímu řádnému životu podle § 41 písm. n), o) tr. zákoníku.
40. Obžalovaný předložil doklad o úhradě částky ██████████ Kč na účet č. ██████████. I v případě, že by tento účet patřil poškozené, nelze přehlédnout, že k úhradě došlo dne ██████████ 2020, tedy den před konáním hlavního líčení. Pochybnost tak vzbuzuje důvod, proč obžalovaný tuto částku neuhradil dříve a jaký je skutečný účel této úhrady. Soud proto k této úhradě jako k významné polehčující okolnosti nepřihlížel.
41. Přitěžující okolností, která není obsažena ve skutkové podstatě trestného činu, je spáchání trestné činnosti proti osobě blízké podle § 42 písm. h) tr. zákoníku. Soud rovněž přihlédl k tomu, že obžalovaný ve vztahu k širší rodině spáchání trestné činnosti nepřiznal, čímž si sice ulehčil svoji rodinnou situaci, ale současně tím vystavil do nepříznivého světla ██████████ a rodinu ██████████, jejichž prostřednictvím došlo k oznámení této závažné trestné činnosti.
42. Obžalovaný je podle znaleckého zkoumání intelektově nadprůměrný, jeho osobnost je nezralá, strukturovaná anomálně, s převládajícími rysy citové maladaptace, emocionalita je rovněž nezralá a málo diferencovaná. Možnost resocializace obžalovaného je spíše pozitivní.
43. Trest byl ukládán podle ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí pět až dvanáct let.
44. V souvislosti s úvahou o trestu soud odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. 5 Tdo 954/2018, podle něhož mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 tr. zákoníku přichází v úvahu též v případech, kdy některý ze znaků základní nebo kvalifikované skutkové podstaty trestného činu byl naplněn neobvykle nízkou intenzitou a tato skutečnost výrazně snížila společenskou škodlivost takového trestného činu. V této trestní věci by jako důvod postupu podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku přicházelo do úvahy zohlednit nižší intenzitu použitého násilí a zjištění, že u poškozené nebyly prokázány žádné psychické potíže ve smyslu rozvinutého psychotraumatu či poruchy přizpůsobení. Rovněž tak by do úvahy přicházelo vedle polehčující okolnosti dosavadního řádného života zohlednění rodinné situace obžalovaného jako otce dvou nezletilých dětí, které vychovává (k tomu však viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2017, sp. zn. 6 Tdo 1772/2016).
45. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti, ke které se ani v plném rozsahu nedoznal, ve více případech a navíc vůči ██████████ ██████████ zneužívaje její důvěry. K tomu lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 550/2014, podle něhož pro aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku je nutné respektovat výjimečný charakter tohoto ustanovení a použít ho jen v těch případech, kdy lze přesvědčivě dovodit splnění všech zde uvedených podmínek. Nemůže se jednat o souhrn jakýchkoliv polehčujících okolností, nýbrž jen takových, které se v dané kvalitě nebo kvantitě u konkrétního trestného činu běžně nevyskytují a výrazně snižují závažnost trestného činu, neboť jen za splnění těchto

předpokladů může nabýt charakteru okolností výjimečných (např. věk blízký věku mladistvých, obžalovaný spáchal čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezavinil, k činu byl vyprovokován surovým násilným jednáním poškozeného apod.). Soud po zohlednění všech rozhodných okolností v této věci tak dospěl k závěru, že podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody nebyly v dostatečné míře naplněny.

46. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu dospěl k tomu, že jiný než trest odnětí svobody nepřichází do úvahy. Jeho délku vyměřil vzhledem k výše uvedenému sice bez mimořádného snížení trestní sazby, avšak na její spodní hranici, tedy v délce pěti let.
47. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud obžalovaného zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když u obžalovaného neshledal podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Nemajetková újma

48. Poškozená [redacted] se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši [redacted] Kč.
49. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoží, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
50. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.
51. Soud se proto zabýval tím, zda poškozená [redacted] utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíe postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
52. V daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené. Poškozená byla v době spáchání trestného činu dětského věku [redacted] pachatelem byl obžalovaný, k němuž měla důvěru a který pro ni byl autoritou. Jednáním obžalovaného u poškozené nepochybně došlo k narušení její ženské intimity.
53. Ze znaleckého zkoumání poškozené (viz bod 13.) plyne, že u poškozené nebyly prokázány žádné psychické potíže ve smyslu rozvinutého psychotraumatu či poruchy přizpůsobení, avšak v důsledku primárního jednání obžalovaného (trestná činnost) a sekundárního jednání (zastírání spáchání trestné činnosti před rodinou) byly zjevně narušeny vztahy uvnitř rodiny, poškozená má malou podporu rodiny (výpovědi a vyjádření členů rodiny převážně směřují spíše k obhajobě obžalovaného a jeho dobrých osobnostních vlastností než k zastání se nezletilé poškozené), ví, že se obžalovaný dopustil nepatřičného jednání, avšak v tomto ohledu ji rodiče a další členové rodiny nepodporují. S tímto závěrem zcela koresponduje zpráva Magistrátu města [redacted], odboru sociálních věcí, o tendenci rodičů poškozené situaci bagatelizovat.

54. O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007). Zásah do psychické i fyzické sféry poškozené, která byla vystavena bezprostřednímu a opakovanému zneužívání ze strany [REDAKCE], by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každý jiná dívka stejného věku.
55. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo k zavrženíhodnému zásahu do jednoho ze základních práv poškozené – lidské důstojnosti v sexuální oblasti, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.
56. V této souvislosti je třeba zmínit i to, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
57. Svůj význam pak má i návazná újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním posuzované trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť poškozená byla nucena podrobit se opakovaně úkonům trestního řízení.
58. Vzhledem k tomu, že poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, když došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích.
59. S ohledem na výše popsání zjištění soud dospěl k závěru o důvodnosti požadavku poškozené na náhradu nemajetkové újmy každé v odpovídající výši [REDAKCE] Kč, která se jeví vzhledem k rozhodným okolnostem nepřiměřená.
60. Přiznaná povinnost k náhradě nemajetkové újmy může být obecně vnímána jako spravedlivé a dostatečné zadostiučinění, nikoliv pouze symbolické. Její výše odpovídá okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozené, a není v rozporu s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Nelze přehlédnout, že obžalovaný bude splácením nemajetkové újmy kráti příjem rodiny [REDAKCE] poškozené. Pokud přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl do budoucna po přechodnou dobu zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené. Obžalovaný je v produktivním věku, může pracovat a je v jeho možnostech nemajetkovou újmu hradit, byť třeba postupně či ve splátkách.
61. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž poškozenou odkázal v souladu s § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem jejího nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro

nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 8. ledna 2020

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu